

дѣж только за живота си, който сѣ скършюва, а пакъ за душата си сѣ не грижѣж, която е безсмъртна? Язъ имамъ да умрѣж, слѣдователно нека гледамъ да умрѣж добрѣ. Боже мой! обавими кончината ми. Боже мой, кажи ми още колко време имамъ да живѣѣж, та да сѣ приготвѣж. „Скажи ми Господи, кончинѣ мою, и число днѣй мойхъ.“(1)

О, това е много неизвѣстно; азъ знаѣж, че имамъ да умрѣж, нъ азъ не знаѣж кога, и нити азъ знаѣж това, нити Богъ, който ми е открилъ только тайнства, ми е гавилъ часа на смърть-та, и даже той ми го е укрылъ твърдѣ прилѣжно, и устроилъ е сѣ тока спасеніето ми, за да не знаѣж времето, и да бѣдѣж въ сѣко време готовъ. Въ Еккліаста ми говори: че человекъ си не знае времето, нъ какъ-то рыбыты сѣ ловатъ въ мрежыты, и птичетата въ примката, тѣи сѣ ловатъ человекыты отъ злѣатъ часъ, когато дойде внезапно. „Не ѣ-разумѣ человекъ времени своего: ꙗкоже рыбы ѣловлѣемы во мрежи, и ꙗки птицы ѣловлѣемы въ сѣти: тѣкъ ѣловлѣются сынове человекыты во время зло, егда нападѣтъ на нихъ внезапно.“[2] Въ Евангеліето го повтарѣж: че они чѣсъ дохожда като крадецъ, сирѣчь въ едно време, когато го не чакамы, и за тѣи трѣбва да смы бдѣни: „Сегѣ ради ѣбо бдѣдите готѣви.“[3] И това неизвѣстно време на смърть-та, колко страшно е, Христіенино? „прииди, и виждь.“

И най-напредъ нека рѣшимъ единъ въпросъ, цо ни задава великій Василий, основанъ на Божественото Писаніе. „Смѣрти же прихѣдѣтъ,“ споманѣва той, „предѣлѣмъ жыни ѣсполнившымъ, иже положи коемѣждо праведный сѣдъ Бѣжій, издалѣча коемѣждо отъ насъ слѣчай предвѣдѣщій;“[4] което ще рече: че Богъ е направилъ человекымы животъ прибреенъ, и далъ е человекѣ только години, и положилъ е предѣлы, които не може нѣкой да надмине, та да поживѣе или пѣ-малко, или пѣ-много. Подъ тойзи образъ смърть-та не бы была неизвѣстна, защото не бы могла да дойде въ дрѣго време, освенъ кога-то е опредѣлилъ Богъ, нъ дѣмыты Василіевы иматъ дрѣгъ смысла, за това „прииди, и виждь,“ за да гы раздѣмѣшь.

Колкото масло налѣемъ въ свѣтилника, трѣбва и свѣтилникътъ

[1] Ис. 38, с. 5. [2] Еккліс. 9, 12. [3] Мат. 24, 44 [4] Слово какъ Богъ не е виновенъ за лошты работы.